

ebben az esetben nem a maga, hanem az adófizetők által rábizott idegen tárcát mutogatja.

— Végül engedje meg a miniszter ur annak a megállapítását, hogy lelkesítő szavai és az ellenünk irányzott kritika teljesen felesleges volt. A miniszter ur azt kérte a küldöttségtől, hogy a jövőben olyan férfiakat adjanak melléje, akik hajlandók vele együtt dolgozni. Ez teljesen felesleges buzdítás volt, mert azok az urak, aki ő előtte megjelentek, ebben az irányban 1926-ban min-

dent megtették. És ez az eredmény csak annak tulajdonítható, hogy

akadtak mások, akik bennünket nem a miniszter ur mellé, hanem a miniszter urral szemben küldtek be a törvényhozásba.

Egyébként azt hiszem, hogy a miniszter ur kritikájában foglalt ítéletre a végleges választ nem nekünk, hanem Szeged választóinak kell megadni.

Peidl Gyula Szegeden válaszol Klebelsbergnek

Peidl Gyula a következőket mondotta:

— Én nem kívánok a kultuszminiszter ur beszédével foglalkozni, mert egy korábbi megállapodás alapján

holnap Szegedre utazom és akkor ott

majd alkalmat fogok találni arra, hogy a kultuszminiszter ur rám vonatkozó nyilatkozatának részére válaszoljak.

Peidl Gyulához közelálló helyen

a következőket mondották:

— Klebelsberg tudhat valamit a miniszterelnök terveiről. Ugyátszik a miniszterelnök tervbe vette az új választások kiírását és Klebelsberg nyomban megkezdte a korteskedést. Beszéde nem más, mint egyenes felhívás Szeged választóihoz: szavazzatok a kormánypártra, mert az ellenzéki politikus csak politikai tisztességét tudja nektek adni, de a kormánypárti tud egyebet is, mert ő a hatalom forrása, tud ajándékokat osztogatni, állampénzen

épít iskolákat és egyetemeket és tud kedvezményeket tenni egyeseknek is.

— A kultuszminiszter ur megelégedezett arról, hogy beszédében milyen lesújtó kritikát gyakorolt a mai kormányzati rendszer felett, amely az egyes városoknak és egyes embereknek kétes értékű kedvezésekkel építi ki hatalmát a nagy néptömegek rovására. Furcsa szisztéma, hogy kihasználja politikai ellenfeleinek hátrányosabb pozícióját a kormánypárt és a maga érdekében.

Klebelsberg politikai kijelentése Szeged „másik két” képviselőjéről

Szegedi küldöttség a kultuszminiszternél

„Ez a nagy tiszaparti város nehéz megélhetési gondokkal küzd”

Budapest, január 4. Klebelsberg Kunó kultuszminiszter újévi üdvözlésére a péntek reggeli gyorsvonattal Szegedről száztáru küldöttség utazott fel Budapestre. A miniszter 11 órakor fogadta a küldöttséget. Petrik Antal üdvözölte a minisztert.

— Mély tisztelettel és szeretettel — mondotta — adom át Nagyméltóságodnak a sok szegedi polgár újévi emlékalbumát, amelyet Nagyméltóságod részére soha meg nem szűnő szegedi polgári szeretet ajánl fel örökbecsű emlékként. Amikor Nagyméltóságodnak boldog újévet kívánunk, kívánunk az egész országot boldogító sikeres munkát, **ehet** való erőt és egészséget.

A miniszter a következőkben válaszolt:

— Hálásan köszönöm azokat a szép szavakat, amelyet szónokuk hozzám intézett és méginkább köszönöm azt, hogy ilyen szép számban vették magukra a télviz idején az utazás fáradalmait, azért, hogy nekem az újév alkalmából jó kívánságaikat kifejezzék. Valahányszor Szeged felé közeledem és látom a Felsőpartot, a város tornyait és a gyárak kéményeit, úgy érzem, mintha *hazajönnék*. Nehezen szántam rá magamat arra, hogy megváljak régi kerületemtől, Komáromtól, melynek minden választópolgára aláírta ajánló ívmét. Ha megtettem, mégis tettem azért, mert úgy éreztem, hogy Szegeden sokkal nagyobb hivatás vár rám.

— Ugy éreztem, hogy ez a tiszaparti nagy magyar város nehéz megélhetési gondokkal küzd. Ugy éreztem, hogyha van kerület Magyarországon, melynek szüksége van a támogatásra és amelyet érdemes támogatni, úgy ez az ország második városa, Szeged. Bizalommal és szeretettel jöttem az önök körébe és csakhamar kimondhatatlanul megszerettem a várost és megerősödött bennem az a meggyőződés, hogy

nem szabad a nemzetnek minden egyetlen városra, Budapestre feltenni, hogy a nagy magyar Alföldnek legalább két metropolisra van szüksége, úgy Szegednek és Debrecennek igazán nagy várossá való tétele nagy nemzeti érdek.

Meggyőződött bennem az a tudat, hogy az

Alföldet nem tudjuk felvirágoztatni, ha magán az Alföldön nem fejlődnek ki az Alföld szellemében és szükségleteinek megfelelően azok a nagy városok, amelyek képesek lesznek jóvá tenni azt a nagy igazságtalanságot, amelyet a történelmi idők követtek el az Alföldön és amelynek utóhatásait keservesen érzik ma népesedési, gazdasági és közművelődési téren.

— Önök megvitatják ügyes-bajos dolgaikat, meg tudják mondani azt, hogy mire van szükség, hol kell segítségre lenni. Ha összefogunk a megoldásra váró nagy kérdések keresztülvitelére, így azon munkálkodunk, hogy

Szeged város a szociális és gazdasági megerősödés révén is nagyváros legyen, hogy polgárai megelégedettek legyenek,

mert nincs nagyság megelégedett polgárság nélkül. Nehéz és hosszú az út, amelyet meg kell még tenni. Amit én tehetek, az mind meg fog történni. Látják azt, hogy az egyetemi építkezések nemcsak a Belvárosnak válnak javára. Minden munkát, amit csak lehetett, a szegedi iparnak juttattam. A földmunka, az ipari munka, közvetve a mezőgazdaságot is táplálja, mert hiszen a földmunkás, az ipa-

ros és kereskedő vásárlóképes, úgy nő fogyasztó ereje és ennek eredménye a mezőgazdasági népesség javára is válik. De korántsem érjük be az egyetemi építkezésekkel.

— A tanyavilágban az iskolák egész sorát építettük és folytatjuk ezt a munkát. Most a külvárosi körökben megkezdjük a napközi otthonok és óvodák építését, sőt gyümölcsstermelési irányú gazdasági népiskolát szervezünk, hogy a gyümölcsstermelés tekintetében utolérjük, mert *utol is kell érünk Kecskemétet*. Amit a kultuszárca tehet, azt megteszem. Azonkívül azonban én csak szószóló vagyok.

— Engedjenek meg egy megjegyzést, a jövő szempontjából is. Mindig távol állott tőlem és erre tanunak hívok fel mindenkit, hogy a politikai harcba soha személyes momentumot nem kevertem és nemes ellenfeleimet mindig megbecsültem.

Örömmel állapítom meg, hogy az a másik két férfi, akikre Szeged polgárainak bizalma esett büszkesége a magyar politikai életnek. Rassay Károly politikai vezér és Peidl Gyula sok önmérséklettel képviseli a magyar demokrácia ügyét és teljes mértékben eleget tesznek annak a kötelességnek, amely minden képviselőre hárul.

Azonban amikor ezt a legteljesebb lojalitással elismerem, hangoztatnom kell, hogy bármit mondjanak a politikai doktrínák, a képviselőnek van egy másik kötelessége is, előmozdítani annak a kerületnek az ügyét, amely neki mandátumot adott. Ha ebből a szempontból vizsgálom a kérdést, akkor fájdalommal kell megállapítanom, hogy

amikor Szeged érdekeinek a képviselőtéről van szó, az a nagy teher, amelynek három vállon kellene megoszlania, egyedül az én vállamra nehezedik. A másik két férfi politikai érdemét a legteljesebb mértékben elismerem

és ellenfeleimben meglátom a kiváló kvalitásokat, de mégis azt kell mondanom, hogy a jövőben ebből kiindulva *tegyék félre* a pártpolitikai szempontokat. Szegeden tulnőhöz az élet arra, hogy megengedhessük magunknak a pártoskodást.

Szegedet kell megmenteni

és ezért kérem önöket, hogy a jövőben adjanak mellém olyan férfiakat, akik *hajlandók* velem együtt dolgozni Szeged felvirágoztatásán. Fogjunk össze bármit hozzon is a jövő, lelkileg maradjunk együtt, forrjunk össze, értsük meg minden részletkérdésben egymást. Én a jövőben is küzdeni fogok a nagy célért, amely mindnyájunknak kimondhatatlanul drága Szeged nagyságáért és felvirágoztatásáért.

A miniszter ezután hosszabb ideig maradt együtt a küldöttséggel.

„Jugoszlávia államválságáról van szó”, — mondotta Pribicsevics a királynak

„Autonóm tartományokra kell osztani a válságot”

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Belgrádból jelentik: Délután 4 órakor Pribicsevics Svetozár, a független demokratapárt vezetője felhívta a királyné lakását és jelentette a királynénak. Az audiencia után részletesen ismertette Pribicsevics a királlyal is közölt álláspontját. Szerinte a válságot csakis az alkotmány revíziójával lehet megoldani, mert

nem parlamenti válságról, hanem az állam válságáról van szó.

Az alkotmányrevíziót a paraszt demokrácia koalíció határozatainak alapján kell végrehajtani, amelynek értelmében a történelmi hagyományoknak megfelelően

autonóm tartományokra kell osztani az államot.

Pribicsevics azt ajánlotta a királynak, nevezzen ki olyan kormányt, amelynek az alkotmányrevízió előkészítése és a nemzetgyűlés összehívása lenne a főfeladata, mert különben összeomlik az állam talpköve. A leghelyesebb az lenne, ha a király Zágrábba menne és onnan próbálná megoldani a válságot. Egyben kijelentette Pribicsevics, ha újból Korosec, vagy Vuklejevics jönne, akkor nem fogja tovább vesztegetni a szót, hanem cselekedni fog.

Gyapju harisnyák

órási választékban legolcsóbban
Hoffmann Dezsőnél, Csokonics ucca 4. szám.